

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

2011/2177(INI)

10.11.2011

OPINIA

Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

dla Komisji Spraw Zagranicznych

w sprawie wpływu kryzysu gospodarczego na sektor obrony w państwach
członkowskich UE
(2011/2177(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Evžen Tošenovský

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Spraw Zagranicznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. wskazuje, że wskutek kryzysu gospodarczego i finansowego trwająca obecnie konsolidacja fiskalna w całej UE, a także niespotykane dotąd cięcia w budżetach przeznaczonych na obronę większości państw, może doprowadzić do poważnych przerw, ograniczeń lub opóźnień w realizacji programu w niemal wszystkich państwach członkowskich, co może nadal wywierać negatywny wpływ na europejski przemysł obronny oraz na rozwój naukowy UE w tym sektorze, zwraca uwagę, że w perspektywie średnio- i długoterminowej może to doprowadzić do utraty miejsc pracy;
2. podkreśla, że europejski przemysł obronny charakteryzuje się tym, że opiera się zróżnicowanych krajowych programach i strategiach politycznych, co – obok kryzysu gospodarczego i finansowego - może wywrzeć nań jeszcze bardziej negatywny wpływ; domaga się dalszego rozwoju unijnej polityki obronnej prowadzącej do prowadzenia solidnych badań naukowych, współpracy pomiędzy państwami członkowskimi pod względem technologicznym i przemysłowym, a także wzmocnienia konkurencyjności oraz odporności przemysłu obronnego;
3. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzajemnej współpracy w celu zagwarantowania bezpieczeństwa cybernetycznego jako integralnego aspektu sektora obrony;
4. zwraca uwagę na znaczenie badań naukowych i innowacji dla sektora bezpieczeństwa i obronności; podkreśla w szczególności, że ważne jest, aby program badań nad bezpieczeństwem realizowany w ramach 7. programu ramowego był kontynuowany jako niezależny element kolejnego programu ramowego; podkreśla konieczność innowacji i transferu technologii między przemysłem cywilnym a przemysłem obronnym, analogicznego do tego, który odbywa się pomyślnie w dziedzinie komunikacji i przestrzeni kosmicznej, z uwagi na dokonane w ostatnich latach przejście od tradycyjnych operacji wojskowych do operacji pokojowych, działań mających na celu zwalczanie terroryzmu, pomoc humanitarną i wsparcie władz cywilnych, jak też zwiększoną potrzebę zaangażowania w obronę cywilną w przypadkach klęsk żywiołowych i katastrof wywołanych przez człowieka; wzywa zatem do większego dostosowania i zróżnicowania unijnego sektora obrony;
5. zauważa, że europejscy ministrowie obrony uzgodnili w listopadzie 2007 r. wspólne poziomy odniesienia w celu podwyższenia wydatków na badania i rozwój w dziedzinie obrony do 2% całości wydatków na obronność oraz osiągnięcie poziomu finansowania badań i rozwoju w dziedzinie obrony w drodze współpracy europejskiej wynoszącego 20%;
6. zauważa jednak, że aktualnie niewiele ponad 1% łącznych wydatków europejskich na obronność zainwestowano w badania i rozwój, a jedynie około 10% tych wydatków poczyniono w drodze współpracy europejskiej, a więc potrzeba poprawy skuteczności

europejskich wysiłków w tej dziedzinie jest szczególnie pilna;

7. zauważa, że brak wspólnej polityki w dziedzinie przemysłu obronnego doprowadził do znacznego rozdrobnienia rynku obronnego, jeżeli chodzi o popyt i podaż, a także przepisy i normy; uznaje, że wspólna polityka w dziedzinie przemysłu obronnego ma znaczenie pod względem ekonomicznym, jeżeli chodzi o wzmocnienie roli Unii Europejskiej na arenie światowej oraz utrzymanie zdolności technologicznych Europy przy jednoczesnym uwzględnieniu specyficznego charakteru każdego państwa członkowskiego; dlatego też wyraża przekonanie, że w ramach europejskiej polityki w dziedzinie przemysłu obronnego powinno się propagować wielowymiarową współpracę na rzecz Unii, wyznaczając główne cele przemysłowe, określając porównywalne zalety i strategiczne sektory przemysłu oraz podkreślając rolę Europejskiej Agencji Obrony (EAO), podmiotu o centralnym znaczeniu w określaniu europejskiej polityki przemysłowej, i organów Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) we wspieraniu współpracy pomiędzy państwami członkowskimi; uznaje jednocześnie za konieczne, by podstawowy cel w zakresie przemysłu obronnego na rok 2030 zakładał koordynację polityki obrony państw członkowskich; zwraca uwagę, że transgraniczna i transatlantycka współpraca przemysłowa może ułatwić dostęp do nowych technologii, wspierać opracowywanie zaawansowanych produktów, a także stanowić bodziec do poszukiwania skutecznych środków redukcji kosztów oraz skrócenia cyklu produkcyjnego; odnotowuje, że z uwagi na kryzys finansowy żaden przemysł obronny UE nie może być rentowny w skali krajowej oraz że konsolidacja przemysłu obronnego UE pozwoli na redukcję budżetów przeznaczonych na obronność;
8. podkreśla znaczenie poprawy długofalowej konkurencyjności europejskiego przemysłu obronnego, tak by zapewnić większy dostęp do rynków krajów trzecich, a w szczególności rynków wschodzących;
9. sugeruje ponadto stworzenie europejskiej jednostki monitoringu i wywiadu gospodarczego, której zadaniem będzie dostarczanie narzędzi niezbędnych do zmierzenia się z międzynarodową konkurencją i do utrzymania pozycji Europy w warunkach światowej konkurencji;
10. z zadowoleniem przyjmuje dyrektywy w sprawie zamówień i transferów, które mają na celu zwiększenie konkurencji i ułatwienie transferu technologii; zachęca, w oparciu o łączenie inicjatyw i dzielenie się nimi, do większej koncentracji popytu poprzez wspólne projekty w zakresie badań i technologii lub poprzez stymulowanie popytu na wspólne możliwości, biorąc pod uwagę interesy przemysłu obronnego, w tym MŚP, oraz uznając, że całkowicie samodzielne działania branż obronnych poszczególnych państw członkowskich nie zawsze są wydajne i wykonalne z gospodarczego punktu widzenia; zwraca się do Komisji, by wsparła bazę przemysłową i technologiczną w dziedzinie obronności poprzez wprowadzenie procedury preferencji wspólnotowej z uwagi na szczególne cechy pewnego sprzętu obronnego, w zakresie którego należy zachować autonomię o strategicznym znaczeniu i suwerenność operacyjną; zauważa, że po stronie podaży mniej konkurencyjne firmy, które nie mogą wdrożyć strategii wzrostu w oparciu o eksport, powinny zróżnicować swoją ofertę, która obejmowałaby sprzęt wojskowy stosowany do zachowania bezpieczeństwa cywilnego lub podwójne zastosowanie sprzętu, mimo że pewien stopień konsolidacji dostaw jest nieunikniony;

11. wzywa UE i państwa członkowskie do przeanalizowania potencjału umów o współpracy w dziedzinie obronności z innymi partnerami zewnętrznymi;
12. przypomina, że jak przewidziano w podstawie prawnej PR7, działalność badawcza wspierana w ramach PR7 powinna być zgodna z podstawowymi zasadami etycznymi, także z tymi, które znalazły swój wyraz w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej; wzywa Komisję do udoskonalenia metody egzekwowania przestrzegania zasad etycznych stosowanej w trakcie oceny kryteriów kwalifikowalności na potrzeby udziału w programach badawczych prowadzonych w ramach PR7 w dziedzinie bezpieczeństwa; wzywa również Komisję, by wprowadziła ocenę etyczną oraz ocenę wpływu na społeczeństwo jako standardowy element każdego projektu, który ma otrzymać finansowanie z PR7, a także przyszłych programów badawczych;

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO

Data przyjęcia	10.11.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 44 - : 7 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Ioan Enciu, Adam Gierek, Norbert Glante, Robert Goebbels, Fiona Hall, Jacky Hélin, Edit Herczog, Kent Johansson, Romana Jordan Cizelj, Lena Kolarska-Bobińska, Béla Kovács, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Aldo Patriciello, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Michèle Rivasi, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Francisco Sosa Wagner, Konrad Szymański, Michael Theurer, Ioannis A. Tsoukalas, Claude Turmes, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Antonio Cancian, Jolanta Emilia Hibner, Gunnar Hökmark, Yannick Jadot, Ivailo Kalfin, Bernd Lange, Werner Langen, Markus Pieper, Mario Pirillo, Hannes Swoboda, Silvia-Adriana Țicău
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Eider Gardiazábal Rubial